

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **Allianz – Slovenská poisťovňa, a.s.**
sídlem Dostojevského rad 5221/4, 815 74 Bratislava, Slovenská
republika
zastoupeného advokátem Mgr. Markem Vojáčkem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha 4

o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 4. 2017 č. j. 5380-7/2017-900000-302
a ze dne 18. 1. 2018 č. j. 4269/2018-900000-317, ve věcech ručení za spotřební daň,

takto:

- I. Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 20. 4. 2017 č. j. 5380-7/2017-900000-302 a ze dne 18. 1. 2018 č. j. 4269/2018-900000-317 se **zrušují** a věci se **vracejí** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 45 446 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Marka Vojáčka, advokáta se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1.

Odůvodnění:

A.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2017, jímž bylo k žalobcovu odvolání změněno rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 29. 9. 2016 č. j. 119693/2016-570000-32.4 tak, že žalobci byla uložena povinnost uhradit jako ručitel závazky za dlužníka FAU s. r. o. ve výši 40 668 847 Kč – spotřební daň z minerálních olejů za srpen 2016.
2. Žalobce se žalobou vedenou zdejším soudem dříve samostatně pod sp. zn. 25 Af 13/2018 domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2018, jímž bylo k žalobcovu odvolání změněno rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 16. 5. 2017 č. j. 67055/2017-570000-32.4 tak, že žalobci byla uložena povinnost uhradit jako ručitel závazky za dlužníka FAU s. r. o. ve výši 9 331 153 Kč – spotřební daň z minerálních olejů za září 2016.
3. Usnesením ze dne 21. 5. 2019 č. j. 22 Af 70/2017-79 byly obě věci spojeny ke společnému projednání a rozhodnutí.

B.

4. Žalobce namítá, že FAU s. r. o. přestala být bezdlužnou a stala se ekonomicky nestabilní (a proto nastoupil žalobcův ručitelský závazek) pro existenci zajišťovacích příkazů Specializovaného finančního úřadu ze dne 23. 9. 2016 a Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dnů 23. 9. 2016 a 30. 9. 2016, které byly ihned po jejich vydání exekuvovány. Všechny tyto zajišťovací příkazy však byly v soudním přezkumu shledány nezákonnými. Dále byla FAU s. r. o. vyzvána jako ručitel zaplatit daňovou povinnost za VERAMI International Company s. r. o. ve výši 200 mil. Kč, ovšem i toto rozhodnutí je nezákonné. Věřitel (daňová a celní správa) tak sám zavinil, že pohledávka nemohla být uspokojena dlužníkem, protože žalobce má právo odepřít plnění z ručení – v tomto smyslu se dovolává rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008 č. j. 2 Afs 100/2006-59 a ze dne 17. 3. 2015 č. j. 8 Afs 63/2014-68.
5. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí ze dne 20. 4. 2017 č. j. 5380-7/2017-900000-302 žalobce dále namítá, že jakkoli žádal o předložení spisu dlužníka FAU s. r. o., nebyl mu tento zpřístupněn, a to ani soupis spisu, z něhož by mohl žalobce ověřit, že jednotlivé listiny, které mu zpřístupněny byly, tvoří celý spis FAU s. r. o. (že tam nejsou i jiné relevantní listiny).

6. Žalovaný navrhuje zamítnutí žalob. Argumentuje presumpcí správnosti a zákonnosti rozhodnutí daňových orgánů. Žalovanému nepřísluší role „vrchního kontrolora“ nad jinými řízeními, která byla ukončena pravomocnými rozhodnutími, či nad rozhodnutími vydanými dokonce jiným správcem daně.
7. Ve vztahu k nahlížení do spisu FAU s. r. o. žalovaný v napadeném rozhodnutí ze dne 20. 4. 2017 uznal pochybení oránu I. stupně, nicméně uzavřel, že žalobce na svých právech krácen nebyl, když obdržel kopie všech listin z vyměřovacího řízení FAU s. r. o., které ke své obraně potřeboval.

C.

8. Soudu je z jeho činnosti, zejména ze spisů zdejšího soudu sp. zn. 22 Af 8/2017 a sp. zn. 22 Af 9/2017, dále známo, že FAU s. r. o. byla do 23. 9. 2016 aktivním podnikatelem v obchodu s minerálními oleji. Hodnota jejího majetku dosahovala desítek miliónů Kč, její obrat dosahoval miliard Kč ročně, FAU s. r. o. měla řádně složeny záruku na zajištění provozu daňového skladu a kauci distributora pohonných hmot a sjednal i záruku u Allianz – Slovenská poisťovňa a.s. přijatou celní správou ve výši 100 mil. Kč. Rozhodnutím celního úřadu ze dne 22. 9. 2015 č. j. 6626316/2015-570000-11 bylo FAU s. r. o. dokonce sníženo zajištění spotřební daně, když byla hodnocena jako finančně stabilní, řádně a včas plnící své platební povinnosti, plně schopna dostát svým finančním závazkům, aktivně spolupracující s daňovými orgány.

D.

9. Soudu je dále z jeho činnosti, zejména ze spisů zdejšího soudu sp. zn. 22 Af 8/2017 a sp. zn. 22 Af 9/2017, známo, že FAU s. r. o. byla rozhodnutími Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj ze dne 22. 4. 2015 a ze dne 7. 8. 2015 vyzvána jako ručitel k úhradě nedoplatku na dani z přidané hodnoty za dlužníka VERAMI International Company s. r. o. v celkové výši 200 374 719,53 Kč. Odvolání proti těmto rozhodnutím byla zamítnuta rozhodnutími Odvolacího finančního ředitelství z 22. 9. 2016 a z 13. 10. 2016.
10. Soudu je dále z jeho činnosti, zejména ze spisů zdejšího soudu sp. zn. 22 Af 8/2017 a sp. zn. 22 Af 9/2017, známo, že vůči FAU s. r. o. byly ve dnech 23. 9. 2016 a 30. 9. 2016 vydány zajišťovací příkazy Speciálního finančního úřadu a Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj k zajištění úhrady daňových povinností v celkové výši převyšující 540 mil. Kč. Tyto zajišťovací příkazy byly vydány jako okamžitě exekučovatelné, tj. bez jakékoli pariční lhůty. K okamžité exekuci též dne 23. 9. 2016 došlo, čímž „z minuty na minutu“ došlo k utlumení podnikatelské činnosti FAU s. r. o. a zamezení jejího přístupu k aktivům. Odvolání proti uvedeným zajišťovacím příkazům byla zamítnuta rozhodnutími Odvolacího finančního ředitelství ze dne 20. 10. 2016 a rozhodnutími Generálního ředitelství cel ze dnů 10. 11. 2016 a 12. 12. 2016. Pro úplnost je třeba dodat, že Generální ředitelství cel změnilo zajišťovací příkazy Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj tak, že změnilo lhůtu splatnosti na tři dny, což ovšem s ohledem na proběhlou exekuci nemělo žádný efekt.

E.

11. Soudu je dále z jeho činnosti, zejména ze spisu zdejšího soudu sp. zn. 22 Af 8/2017 známo, že všechna rozhodnutí Generálního ředitelství cel a všechny zajišťovací příkazy Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj, jak jsou tato rozhodnutí uvedena v bodě 10. tohoto

odůvodnění, byla zrušena rozsudkem zdejšího soudu ze dne 22. 5. 2018 č. j. 22 Af 8/2017-113, který nabyt právní moci dnem 25. 5. 2018. Kasační stížnost proti tomuto rozsudku krajského soudu byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2019 č. j. 10 Afs 172/2018-42, který nabyt právní moci dnem 4. 4. 2019.

12. Soudu je dále z jeho činnosti, zejména ze spisu zdejšího soudu sp. zn. 22 Af 9/2017 známo, že všechna rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství a všechny zajišťovací příkazy Specializovaného finančního úřadu, jak jsou tato rozhodnutí uvedena v bodě 10. tohoto odůvodnění, byla zrušena rozsudkem zdejšího soudu ze dne 14. 6. 2017 č. j. 22 Af 9/2017-84, který nabyt právní moci dnem 10. 7. 2017. Kasační stížnost proti tomuto rozsudku krajského soudu byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2017 č. j. 4 Afs 140/2017-54, který nabyt právní moci dnem 1. 12. 2017. Ústavní stížnost proti rozsudku krajského soudu byla odmítnuta usnesením Ústavního soudu ze dne 24. 10. 2017 sp. zn. IV. ÚS 2863/17.
13. Konečně, krajský soud u dnešního jednání doplnil dokazování rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 9. 5. 2019 č. j. 29 Af 102/2016-335, který nabyt právní moci dnem 12. 6. 2019. Tímto rozsudkem Krajský soud v Brně zrušil veškerá rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství uvedená v bodě 9. odůvodnění tohoto rozsudku. S ohledem na okamžik právní moci rozsudku Krajského soudu v Brně nelze k dnešnímu dni určit, zda bude proti tomuto rozsudku podána kasační stížnost. To ovšem ničeho nemění na tom, že k dnešnímu dni je uvedený rozsudek pravomocný a vykonatelný.
14. Rozsudek Krajského soudu v Brně uvedený v odst. 13. tohoto odůvodnění navíc vychází z judikatury Nejvyššího správního soudu představovanou především rozsudkem ze dne 15. 2. 2018 č. j. 5 Afs 78/2017-33 „KOVÁŘ plus“ vydaným v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku zdejšího soudu ve věci sp. zn. 22 Af 102/2014. Případně podanou kasační stížnost proti uvedenému rozsudku Krajského soudu v Brně proto pokládá podepsaný soud za jen stěží úspěšnou.
15. Soud tedy konstatuje, že veškerá rozhodnutí jsoucí produktem soustředěné akce orgánů finanční a daňové správy vůči FAU s. r. o., proběhlé zejména ve dnech 22. 9. – 23. 9. 2016, byla v soudním přezkumu zrušena.

F.

16. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí.

G.

17. S ohledem na datum vydání napadeného rozhodnutí se krajský soud zabýval otázkou, zda může při svém rozhodování přihlídnout i k rozsudku Krajského soudu v Brně uvedenému v odst. 13. tohoto odůvodnění a k rozhodnutím, kterými byly zrušeny zajišťovací příkazy (odst. 11. – 12. tohoto odůvodnění), neboť přihlídnutím k nim by prolomil zásadu vázanosti skutkovým a právním stavem, který tu byl právě v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
18. Ústavní soud již v nálezu ze dne 2. 6. 2005 sp. zn. I. ÚS 605/03 vyslovil, že výklad zákona vycházející toliko ze slov a vět právního předpisu (jazykový výklad) představuje toliko prvotní přiblížení se k němu. Prolomení zásady uvedené v § 75 odst. 1 s. ř. s. není nemožné, musí jít ovšem o případy výjimečné, kdy by s přihlídnutím ke konkrétním

okolnostem věci nebylo možné důslednou aplikaci § 75 odst. 1 s. ř. s. akceptovat z hlediska ústavněprávního.

19. Na tento nálezn reagoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2008 č. j. 2 Afs 9/2005-158, kde Nejvyšší správní soud připustil přihlédnutí k novějšímu rozsudku civilního soudu, kterým byla smlouva o převodu nemovitostí označena za absolutně neplatnou, při přezkumu rozhodnutí o povinnosti zaplatit daň z tohoto převodu. Rozhodující význam měla přitom skutečnost, že kupní smlouva byla neplatnou absolutně, tedy od samého počátku, a nemohla tak založit žádná práva.
20. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 14. 9. 2011 č. j. 9 Afs 28/2011-181 připustil při přezkumu rozhodnutí o nařízení exekuce přihlédnout k pozdějšímu rozsudku správního soudu, jímž byl zrušen exekuční titul.
21. Další podmínky prolomení § 75 odst. 1 s. ř. s. definoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 2. 2013 č. j. 8 Azs 27/2012-65 tak, že se musí jednat o nové skutečnosti, které by mohly být pro rozhodování správního orgánu relevantní, tyto skutečnosti nebyly bez vlastního zavinění žalobce předmětem zkoumání správního orgánu a soud neshledá dostatečné záruky, že tyto skutečnosti budou dodatečně posouzeny v novém správním řízení. Totéž pak Nejvyšší správní soud zopakoval i v dalších rozhodnutích (srov. např. rozsudek ze dne 2. 3. 2017 č. j. 10 Azs 315/2016-29. I rozsudek ze dne 12. 6. 2018 č. j. 9 Afs 69/2017-75 pokládá za základní podmínku prolomení § 75 odst. 1 s. ř. s. skutečnost, že účastníkovi se jinak ochrany nedostane (není jiná cesta k odstranění dopadů napadeného rozhodnutí).
22. Krajský soud zastává názor, že v tak výjimečné situaci, jako je ochromení podnikatelské činnosti dlužníka „z minuty na minutu“ vlastním aktivním jednáním správce daně (lhostejno kterého), jehož evidentním následkem je nemožnost dostat běžným daňovým závazkům (pokud je dlužník do té doby bezproblémově plnil) a jehož následkem je proto aktivace ručitelského závazku, nelze – ukáže-li se následně jednání správce daně vedoucí k ochromení podnikatelské činnosti dlužníka nezákonným – na ručiteli spravedlivě požadovat, aby snášel ručitelský závazek po celou dobu správních a soudních řízení prověřujících zákonnost ochromení podnikatelské činnosti dlužníka vlastním aktivním razantním jednáním správce daně. Pokud by totiž měl platit závěr, že v takové situaci musí ručitel vyčkat závěru o nezákonnosti a poté se nápravy domáhat buď cestou mimořádných opravných prostředků (limitovaných lhůtami, které během trvání všech správních a soudních řízení zpravidla uplynou) nebo cestou odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím, ztratil by ručitel jakoukoli efektivní ochranu svých práv, což by vedlo k závěru o porušení čl. 11 (právo vlastnit majetek a chránit ho) a čl. 36 (právo na spravedlivý proces) Listiny základních práv a svobod.
23. S ohledem na právě učiněné závěry má krajský soud za to, že žalobce nemá v posuzované věci jinou ochranu než soudní zrušení rozhodnutí o jeho povinnosti zaplatit daň jako ručitel, protože je na místě ust. § 75 odst. 1 s. ř. s. v nyní posuzované věci s ohledem na její specifčnost prolomit.
24. Krajský soud si je přitom vědom i rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2016 č. j. 6 As 47/2016-28, v němž Nejvyšší správní soud vyslovil, že ani zrušení zajišťovacího příkazu, ze kterého byla dovozována ztráta bezdlužnosti jako podmínky pro registraci distributora pohonných hmot, není důvodem pro prolomení zásady vázanosti

skutkovým a právním stavem, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Nelze ovšem přehlédnout skutečnost, že tak učinil v případě daňového subjektu, kterému byla poskytnuta pariční lhůta ke splnění zajišťovacího příkazu, a daňový subjekt v této lhůtě daň nezajistil. Tím se právě podle krajského soudu případ řešený Nejvyšším správním soudem odlišuje od žalobcova případu, když FAU s. r. o. neměla na dobrovolné splnění zajišťovacích příkazů ani minutu.

25. Proto krajský soud při svém rozhodování vychází i z rozsudků uvedených v odst. 11. – 13. tohoto odůvodnění, jakkoli se jedná o rozsudky vydané až po vydání nyní žalobou napadeného rozhodnutí.
26. Krajský soud tedy rekapituluje, že byla zrušena rozhodnutí o ručení za VERAMI International Company s. r. o. a byly zrušeny i zajišťovací příkazy ze dnů 23. 9. a 30. 9. 2016, které byly v září 2016 okamžitě exekuvány, čímž došlo k útlumu ekonomické činnosti FAU s. r. o. Důsledkem této situace byla její neschopnost dostát daňovým závazkům z běžné podnikatelské činnosti, které FAU s. r. o. do 22. 9. 2016 dlouhodobě bezproblémově plnila.

H.

27. Krajský soud současně ve shodě s žalobcovou argumentací vychází z rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008 č. j. 2 Afs 100/2006-39 a ze dne 17. 3. 2015 č. j. 8 Afs 63/2014-68, jejichž nosnou myšlenkou je, že nelze akceptovat, aby věřitel vyvolal situaci, kdy by pohledávka nebyla dlužníkem uspokojena, např. tím, že by zcela nedůvodně oddaloval její vymáhání až do té doby, než by se dlužník zbavil veškerého svého majetku, a následně by její úhradu uplatňoval u ručitele.
28. Jak již krajský soud vedl, k útlumu ekonomické činnosti FAU s. r. o. došlo dne 23. 9. 2016 okamžitou exekucí zajišťovacích příkazů z uvedeného dne, přičemž žádný (ani pozdější) ze zajišťovacích příkazů v testu zákonnosti neobstál. K tomuto zásahu daňových orgánů došlo přitom u FAU s. r. o. jako u daňového subjektu, který své běžné daňové povinnosti průběžně bezproblémově plnil; pohledávkou ohrožující jeho činnost bylo ručení za VERAMI International Company s. r. o. ve výši 200 mil. Kč, kdy ani toto ručení v testu zákonnosti neobstálo.
29. Lze tedy s úspěchem usuzovat na to, že nebýt utlumení ekonomické činnosti FAU s. r. o. aktivním, razantním a především nezákonným jednáním správců daní, plnila by FAU s. r. o. své běžné daňové závazky bezproblémově i v měsících bezprostředně následujících po 23. 9. 2016. To ovšem vede soud k závěru, že to byly právě daňové orgány, kdo způsobil, že FAU s. r. o. nebyl schopna zaplatit spotřební daň za srpen a září 2016 a tak došlo k aktivaci ručitelského závazku žalobce.
30. Je sice pravdou, že dosavadní judikatura reaguje na případy, kdy neschopnost dostát daňovému závazku měla být u dlužníka způsobena liknavostí (nečinností) správců daně. Krajský soud ovšem zastává názor, že závěry o možnosti odepřít ručení je nutno aplikovat v situaci, kdy neschopnost dlužníka dostát daňovým závazkům způsobí daňové orgány vlastním razantním neodvratným a nezákonným jednáním, o to důsledněji.

I.

31. Proto soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadená rozhodnutí zrušil a věci podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm je žalovaný vázán právními názory vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

J.

32. Týká-li se otázky nahlížení do spisu (body 5. a 7. tohoto odůvodnění), krajský soud ze správních spisů ověřil, že žalobci byly dne 28. 12. 2016 kopie písemností z vyměřovacího řízení vedeného vůči FAU s. r. o. poskytnuty.
33. Žalobci pak do vydání napadeného rozhodnutí, t. j. po dobu bezmála 4 měsíců, nic nebránilo na tyto písemnosti reagovat, příp. svou obranu rozhojnit.
34. Krajský soud se proto ztotožňuje s žalovaným v tom, že před orgánem I. stupně k procesnímu pochybení došlo, nebyl-li vyměřovací spis FAU s. r. o. žalobci zpřístupněn, tuto vadu ovšem napravit odvolací orgán, a to způsobem, který zaručil žalobci plné uplatnění jeho práv.
35. Jakkoli tedy soud konstatuje, že v řízení došlo k procesní vadě, tato neměla za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí ze dne 20. 4. 2017, protože není důvodem k rušení tohoto rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a contrario].

K.

36. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce byl v řízení procesně úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:
a) zaplacené soudní poplatky	6 000 Kč
b) náklady právního zastoupení advokátem	
⊔) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:	
1) příprava a převzetí věci pův. sp. zn. 22 Af 70/2017	
2) sepis žaloby pův. sp. zn. 22 Af 70/2017	
3) replika ve věci pův. sp. zn. 22 Af 70/2017 ze dne 7. 9. 2017	
4) doplňující vyjádření ve věci pův. sp. zn. 22 Af 70/2017 ze dne 21. 12. 2017	
5) vyjádření ze dne 18. 4. 2019 ve věci pův. sp. zn. 22 Af 70/2017	
6) příprava a převzetí věci pův. sp. zn. 25 Af 13/2018	
7) sepis žaloby pův. sp. zn. 25 Af 13/2018	
8) vyjádření ze dne 18. 4. 2019 ve věci pův. sp. zn. 25 Af 13/2018	vyhl. č. 177/1996 Sb. 24 800 Kč
⊔) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 5 100 Kč / úkon za účast u dnešního jednání	§ 12 odst. 3
vyhl. č. 177/1996 Sb. 5 100 Kč
⊔) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při úkonech právní	§ 13 odst. 3

pomoci vypočtených pod písm. b) - b)	vyhl. č. 177/1996 Sb.	2 700 Kč
b) DPH 21% z částek uvedených pod písm. b) - b)	§ 57 odst. 2 s. ř. s.	6 846 Kč

Celkem 45 446 Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o. s. ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 17. června 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu